

ще влѣзатъ да работятъ, да видятъ резултатите на това, което се говори.

Сега, това, което говоря, не е за съблазънъ, нито за примамка. Нѣкой казва: Азъ искамъ да опитамъ първо, че после да повѣрвамъ. — И така може, но по-малко ще спечелишъ. Който иска да придобие нѣщо повече, той първо трѣбва да повѣрва. Ако нѣкой иска първо да получи парите и после да повѣрва въ мене, това не е никаква вѣра, никаква наука. Ако предварително дамъ пари нѣкому, той може да не признае, че съмъ му далъ. Обаче, едно е важно: да съзнаете, че всичко въ свѣта принадлежи на Бога. Въ този смисълъ, азъ казвамъ, че досега на никого не съмъ направилъ добро; досега никого не съмъ любилъ. Защо? Защото Единствениетъ, Който прави добро, Който люби, това е Богъ. Казано е, че Богъ е Любовъ. Значи, като човѣкъ, азъ съмъ проявление на Бога. Следователно, нито съмъ давалъ нѣкому пари, нито съмъ взималъ отъ нѣкого; нито съмъ обичалъ нѣкого, нито ме е обичалъ нѣкой. Тогава, въ какво могатъ да ме обвинятъ хората? Ако нѣмамъ кѫща, която да давамъ подъ наемъ, кой ще се кара съ мене? Единъ отъ древните философи, Епиктетъ, казва: „Ако отидешъ на угощение въ нѣкой богатъ домъ, ти трѣбва да се съобразявашъ съ правилата на този домъ. Ако не искашъ да се подчинишъ на тѣхните правила, по-добре не ходи тамъ.“ Следователно, всѣки човѣкъ трѣбва да бѫде свободенъ, да се проявява споредъ своето естество.

Сега, ако искаме да покажемъ на хората, какъ трѣбва да живѣятъ по новия начинъ, ние трѣбва да имъ дадемъ образци, да видятъ на практика този животъ, и тогава да го приематъ. Само по този начинъ може да се мине отъ стария къмъ новия животъ. Мнозина подържатъ възгледа, че духовниятъ животъ не билъ съгласенъ съ физическия, вследствие на което правилъ хората нещастни. Не е така. Всички велики хора на миналото, и сега, сѫ били истински духовни хора. Тѣхните умове, сърца и души сѫ били изпълнени съ възвишени мисли и благородни чувства. Тѣзи хора сѫ носили въ себе си великъ и възвишънъ идеалъ. Следователно, който иска да извѣрши нѣщо велико въ живота си, той непременно трѣбва да носи въ душата си великъ идеалъ. Такъвъ човѣкъ може да има за тиль цѣлото небе, всички ангели, светии, праведни хора, всички добри и разумни хора, всички вѣрващи и всички адепти. Нѣма по-велико нѣщо за човѣка отъ това, да има задъ себе си